

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 721/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. S. Š., B., zastúpeného obchodnou spoločnosťou J., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. J. F. G., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 132/2012 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 14 Co 379/2012 a sp. zn. 2 S 86/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. S. Š. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2013 doručená sťažnosť Ing. S. Š., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného obchodnou spoločnosťou J., s. r. o., B., za ktoré koná konateľ a advokát JUDr. J. F. G., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom

Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 132/2012 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 14 Co 379/2012 a sp. zn. 2 S 86/2013.

Z obsahu sťažnosti v spojení s uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 262/2013-11 z 18. júna 2013 vyplýva, že sťažovateľ 6. júla 2012 podal okresnému súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal, aby *„odporca Mestská časť B. zastavil ako predčasné konanie o odstránení stavby do času vyporiadania sa so sťažovateľom ohľadne jeho ohlásenej jednoduchej stavby“*.

Okresný súd uznesením č. k. 17 C 132/2012-23 zo 16. júla 2012 rozhodol, že konanie o nariadení predbežného opatrenia zastavuje z dôvodu nedostatku svojej právomoci. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ 27. júla 2012 odvolanie. Dňa 11. septembra 2012 krajský súd uvedené uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V priebehu ďalšieho konania okresný súd viackrát vyzval sťažovateľa na doplnenie návrhu, čo aj obratom urobil (24. novembra 2012, 11. januára 2013 a 21. februára 2013). Následne okresný súd uznesením č. k. 17 C 132/2012-70 z 11. marca 2013 (ďalej len „uznesenie okresného súdu z 11. marca 2013“) rozhodol, že *„postupuje právnu vec vecne a miestne príslušnému Krajskému súdu v Bratislave“*; uvedené rozhodnutie bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľa 26. marca 2013 a proti nemu nie je prípustné odvolanie.

Sťažnosť sťažovateľa na zbytočné prieskumy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 17 C 132/2012 vyhodnotila predsedníčka okresného súdu (listom doručeným mu 4. februára 2013) ako neodôvodnenú.

Konanie o návrhu sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia pred postúpením veci krajskému súdu uznesením okresného súdu z 11. marca 2013 bolo vedené okresným súdom pod sp. zn. 17 C 132/2012 a krajským súdom ako odvolacím súdom pod sp. zn. 14 Co 379/2012.

Konanie o návrhu sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia po postúpení veci krajskému súdu uznesením okresného súdu z 11. marca 2013 bolo vedené krajským súdom pod sp. zn. 2 S 86/2013.

Krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2 S 86/2013 vyzval sťažovateľa na vyjadrenie, či súhlasí s prerokovaním veci bez nariadenia pojednávania. Výzva bola právnomu zástupcovi sťažovateľa doručená 22. mája 2013, ktorý na ňu reagoval podaniami z 23. mája 2013 a 27. júna 2013.

Sťažovateľ 10. septembra 2013 zaslal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní a odpoveď na ňu mu bola doručená 3. októbra 2013, v ktorej podpredsedníčka krajského súdu sťažnosť vyhodnotila ako nedôvodnú.

Podľa sťažovateľa v konaní o jeho návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal, aby *„odporca Mestská časť B. zastavil ako predčasné konanie o odstránení stavby do času vyporiadania sa so sťažovateľom ohľadne jeho ohlásenej jednoduchej stavby“*, vedenom okresným súdom pod sp. zn. 17 C 132/2012 a krajským súdom ako odvolacím súdom pod sp. zn. 14 Co 379/2012 a následne v konaní po postúpení veci vedenom krajským súdom pod sp. zn. 2 S 86/2013 došlo k zbytočným prietahom, a tým k porušeniu jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože vyriešenie takej jednoduchej veci, akou je nariadenie predbežného opatrenia v zákonom ustanovenej 30-dňovej lehote, sa bezdôvodne predlžuje.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1/ Základné právo Ing. S. Š., upravené v čl. 48, ods. 2 Ústavy SR v konaní, vedenom na Okresnom súde Bratislava II, pod spis. zn. 17C/132/2012-70, a na Krajskom súde Bratislava, spis. zn. 14Co/379/2012-37 a 2S/86/2013-79 porušené bolo.

2/ Okresnému súdu Bratislava II a Krajskému súdu Bratislava sa prikazuje aby konali bez zbytočných prietahov

3/ Ing. S. Š., sa priznáva finančné zadosťučinenie takto: vo výške 2 500,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava II a 2 500,- Eur, ktoré je Krajský súd Bratislava povinní zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4/ Ústavný súd priznáva Ing. S. Š. úhradu trov konania sumou 338,62 eur ktoré je povinná kancelária Ústavného súdu SR zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. F. G., advokáta, B... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 132/2012 a krajským súdom ako odvolacím súdom pod sp. zn. 14 Co 379/2012 a následne v konaní po postúpení veci vedenom krajským súdom pod sp. zn. 2 S 86/2013.

K namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 132/2012 a postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 379/2012

Sťažovateľ porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 132/2012 už namietal svojou skoršou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 3. mája 2013, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením č. k. III. ÚS 262/2013-11 z 18. júna 2013 tak, že ju ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

Vo vzťahu k tejto časti sťažnosti sťažovateľa ústavný súd v celom rozsahu odkazuje na svoje závery vyslovené v uznesení č. k. III. ÚS 262/2013-11 z 18. júna 2013, kde uviedol:

«Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie označeného práva vychádza ústavný súd zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného

práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu... K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07). Ústavný súd taktiež vyslovil, že ochrana základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie týchto práv označeným orgánom verejnej moci ešte mohlo trvať. To znamená, že ústavný súd pri skúmaní porušenia označeného práva zohľadňuje aj to, či u s'ťažovateľa objektívne ide o odstránenie stavu právnej neistoty v jeho veci, pretože len v takom prípade možno uvažovať o jeho porušení (IV. ÚS 226/04, IV. ÚS 202/2010). Ak v čase doručenia s'ťažnosti ústavnému súdu už nedochádza k porušovaniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd s'ťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02, IV. ÚS 103/07).»

Ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia s'ťažnosti ústavnému súdu 29. októbra 2013 konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 17 C 132/2012 a odvolacie konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 14 Co 379/2012 (o odvolaní s'ťažovateľa proti uzneseniu okresnému súdu vydanému v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 132/2012) už bolo ukončené a vec bola (po postúpení veci okresným súdom) vedená v inom konaní krajského súdu pod sp. zn. 2 S 86/2013. Keďže okresný súd a krajský súd v s'ťažovateľom označenom konaní už v čase doručenia s'ťažnosti ústavnému súdu nekonali, objektívne nemohlo dochádzať k porušeniu základného práva s'ťažovateľa postupom okresného súdu a krajského súdu v označených konaniach. Ústavný súd preto s'ťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

K namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 S 86/2013

Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Z obsahu s'ťažnosti vyplýva, že konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 2 S 86/2013 sa začalo po postúpení veci uznesením okresného súdu z 11. marca 2013 (predtým bolo konanie o návrhu s'ťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia doručenom okresnému súdu 6. júla 2012 vedené okresným súdom pod sp. zn. 17 C 132/2012).

Ústavný súd konštatuje, že pri posudzovaní konania vedeného krajským súdom po postúpení veci (s prihliadnutím na priebeh a dĺžku konania pred postúpením veci vedeným okresným súdom) nie je možné ustáliť takú nečinnosť či neefektívnu činnosť krajského súdu, ktorá by mohla dosahovať ústavnoprávny rozmer. V tejto súvislosti ústavný súd poznamenáva, že splnenie náležitostí návrhu na vydanie predbežného opatrenia ako podmienky záväznosti lehoty ustanovenej v § 75 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku je výlučne v právomoci všeobecného súdu a ústavnému súdu neprináleží tieto vyhodnocovať ani pri posudzovaní dôvodnosti s'ťažnosti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto odmieta s'ťažnosť aj v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti s'ťažovateľa v celosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi s'ťažovateľa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2013